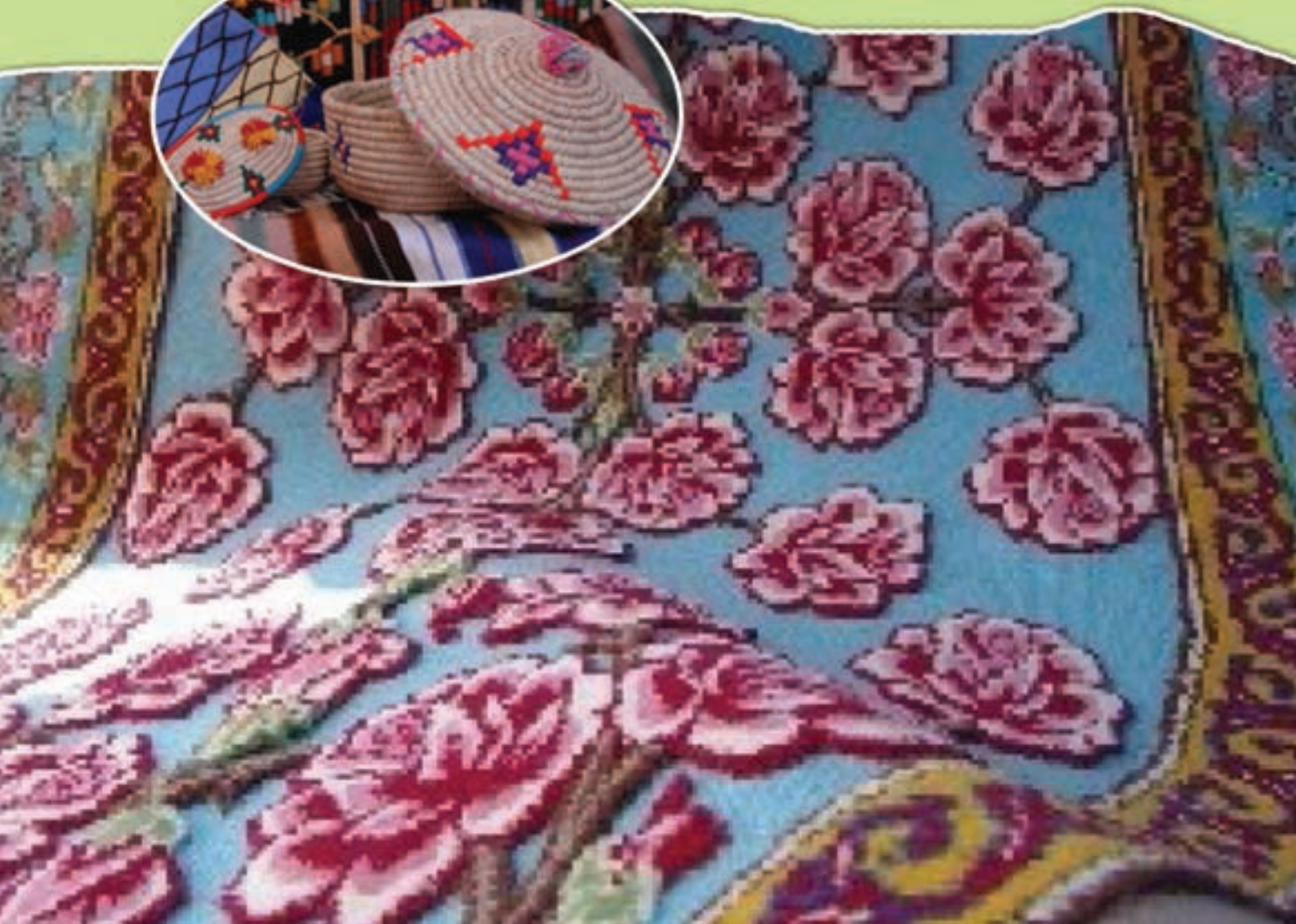

فصل سوم

ویژگی‌های فرهنگی استان ایلام

فرهنگ؛ مجموعه‌ای است که شامل دانستنی‌ها، اعتقادات، هنرها، صنایع، فنون، اخلاق، قوانین و سنن و به‌طور کلی تمام چیزهایی می‌گردد که فرد به‌عنوان عضوی از جامعه‌اش کسب می‌کند.

به‌نظر شما شناخت و حفظ فرهنگ و آداب و رسوم محلی چه ضرورتی دارد؟
مردم ایلام آزادمتش و دین‌دار، مهمان‌نواز، راستگو، سلحشور و میهن‌دوست‌اند و از گذشته بر حفظ این خصوصیات مثبت خود مصمم بوده‌اند و در میان ملت بزرگ ایران از ویژگی‌های زبانی، پوشش و آداب و رسوم خاصی برخوردارند و درگذر تاریخ این خصوصیات را حفظ کرده‌اند.
امروزه متأسفانه برخی از باورها و ویژگی‌های فرهنگی استان دچار دگرگونی شده؛ یا در حال فراموشی است.

فعالیت

به‌نظر شما علل و عوامل دگرگونی فرهنگ عملی در استان چیست؟ در این زمینه تحقیق کنید.

منشأ نژادی

ساکنان اولیه ایلام از اقوام گوتی و کاسی بوده‌اند و با ورود آریایی‌ها به سرزمین ایران، شاخه‌های مادها در نواحی زاگرس ساکن شدند که امروزه به‌نام اقوام کرد و لر شناخته می‌شوند. این اقوام فرزندان پاک سرشت ایران‌اند که از روزگاران دور، حافظ شکوه سرزمین و پروراندۀ آیین و فرهنگ ایران بوده‌اند.

فعالیت

به‌نظر شما اقوام کرد و لر در یکپارچگی و ماندگاری ایران چه تأثیری داشته‌اند؟ از دبیر خود کمک بگیرید.

زبان

ساکنان استان ایلام به زبان‌های کردی، لری و عربی صحبت می‌کنند.

ادبیات شفاهی در استان: ادبیات شفاهی، مجموعه عقاید، شعرها، ترانه‌ها، ضرب‌المثل‌ها، افسانه‌ها و متل‌ها، سخنان ساده، معماها، چیستان‌ها و تصنیف‌های عامیانه مردم این سرزمین است که از هزاران سال پیش تاکنون نسل به نسل به ما رسیده و گنجینه فراوانی را در فرهنگ ایلامی به وجود آورده است.

شما نیز مواردی از ادبیات شفاهی را که در محل زندگی‌تان رایج است با کمک خانواده تهیه کنید و در کلاس ارائه دهید. ضرب‌المثل‌های محلی: ضرب‌المثل نوعی ظرافت ادبی است که به صورت استعاره مرکب و با لفظ اندک و معنی بسیار بیان می‌شود، به طور مثال؛

«نه ر به دگه ر نه و شه ل و کوور ده باوان نیه مینیک»	مفهوم: نفی فضولی و بدگویی
«کور خاس مال نه را چوه یه، کور گه ن مال نه را چوه یه»	مفهوم: تفاوت‌های فردی و شایستگی
«دارهه ر چه ی به ر گه ری سه ر چه مه نی»	مفهوم: انسان هر قدر با فضیلت تر و عالم تر، متواضع تر
«خودا یه ی ده ر به سی سه د ده ر واز که ی»	امیدواری

پیشتر بداندیم

قصه‌ها و داستان‌های محلی:

قصه‌ها و داستان‌های ایلامی توسط افرادی تیزهوش و خوش ذوق نسل به نسل راه پربین و خم هزاره‌ها را پیموده تا به ما رسیده است، بنابراین از لحاظ قدمت و پیام بسیار با ارزش هستند به عنوان نمونه، یکی از داستان‌های کوتاه که توسط یکی از نویسندگان و دبیران ادبیات ایلام نوشته شده است مطالعه بفرمایید که افراد جامعه را به فعالیت سالم اجتماعی و سازندگی، تشویق می‌کند.

چهل درویش

ئوشن روژئی روژگاری ده دهوران وه‌رین(قدیم)، هه دهئ ئیلام خوه‌مانه چل ئه‌فدال(درویش) ئازا و عاقل و قسه‌خوهش بئونه، که کارئان فه‌قهت گرده‌نشینی (گوشه‌گیری) و باس خودا و په‌ئ غامبر و قسه‌یل خاس بئونه. تا روژئی، تئوخ سمرده‌وا، تمخت و به‌ختئان شئونئ، زقوم ده یهئ لا، بئ مآلی ده لای تره‌و، زور بئچئان دئارئ. تا جی که ده ناچاری په‌لام(پناه) به‌نه ئشکه‌فتئ. ئمجا ژه وه‌ئ شت(شدت) ورسکی و رف‌تیه‌لی(فقر) که‌فنه چه‌بکم، چه‌بکم! زه‌مین به‌خ و ئاسمان ره‌ق، پیر ئه‌فداله‌ئ ناچار که‌ئ، گشت هاوری‌ه‌یل و موریده‌یلئ ده دهور خوه‌ئ کووه‌و بکه‌ئ. ئه‌فداله‌ئ ل چئو جار جارن، دؤمائ کمئ قسه و باس و زکر و هوو هوو، چئو چه‌مهری ده دهور یه‌ک چه‌مه‌و دون. پیر رف‌ خه‌ئ وه‌ بکه‌ئ له بارانئ ئوشئ، ، یه‌سه دؤنی زقوم و ورسکی ده‌په‌سا(دارد) به‌ن به‌ن گیانمان بئرن، تو که له گشت بئوچک‌تری ئه‌لس باوشئ ه‌ئ زم و چیلگ گرده‌و بکه، تا ئاگره‌و بکه‌یم. . . .

پیاک دوگه‌زی(بلند قد) نام قه‌ئ چه‌ریاک(کنایه از آماده)، که‌مئ ده خوی‌هو دوی که ئه‌برا چه ده ناو هم‌ئان وه ئه‌قوت! ئه‌برا به له ژئ رکار دهر بچوو وه نه‌وه‌دلی و ناراحته‌ی ده‌س ئه‌ل شان ره‌فقیئ نه‌ئ و ئوشئ، ، وه شهرتئ دچم که ئه‌وه‌ئ ئه‌ئ ره‌فقی لاراسمه بچوو. . . .

ره‌فه‌قه‌ئش واقئ به‌ئ (تعجب می‌کند) وه ناراحته‌ی ئوشئ، ، منیش وه شهرتئ دچم که ئه‌وه‌ئ ئه‌ئ ره‌فقی که‌شمه بچوو. . . .

خول‌اسه ئه‌ئ شهرت و مهرج باتل‌ه ده نام‌ئان خر خوه‌ئ تا دؤمائ چهنئ، زقوم سقان سووز، چئو سان بان سهرئان، ره‌قئان که‌ئ و گشت بئ سهر شوون دون. . . .

خوه‌زه‌و(کاشکی) چاره‌ن‌ؤس(سرنوشت) ئه‌و چل ئه‌فدال‌ه نه‌وه تئوشمان. چون ئیمه‌ئش جوور ئه‌وان چاوه‌رئیم که‌س تر یا که‌سان تر کاری بکن، ئه‌و که‌سانیش چاوه‌رئان ئیمه کاری بکه‌یم ده‌ئ ده‌ور باتل‌ه، گیر که‌فیمن مه‌که‌رخودا خوه‌ئ. . . .

نویسنده: کامران رحیمی

شاعران ایلامی نظیر شاکه و خان منصور، غلامرضا ارکوازی، میرنوروز و... شعر را با مضامین عاشقانه، عارفانه، حماسی و با زبان کردی و لری سروده اند. بعد از انقلاب اسلامی نیز شاعران بزرگی در ایلام شعر سروده اند از جمله ولی محمدامیدی، علی اصغر عباسی آرام و... آیا شما می توانید چند نمونه از شاعران معروف ایلام را نام ببرید؟
«ولات سه رفه راز»

خوه رنلات و خوه رنشینت گنج یاقووت و زهره ویژه ویژه ی خاک پاکت، ناز دل، فام سه ره هه ره که سی باور نیه که ی بو بای و هئی ده شت و ده ره هه ره جی ی دۆنی نشاتی، پر ده لاله و نه رگسه کوو کوو خه رمان مشکو، وای شه مالی شهن که ره تا ته به د بووگه نسیو هه ره که سیگت به دگه ره دۆر بوو دایم ده گیانت هه ز چگه شور و شه ره ته سلیمان ئاساره سه، بن چینه مان مانگ و خوه ره ظاهر سارایی	ته ی ولات سرفه رازم، خاک پاکت گه وهه ره هه م ده باشو ورت خوه شیمن، هه م ده باکوورت مه سیم سه وزه ده یشتت چوبه یشت و به رزه نامت چو فه له ک هه ره جی ی دۆنی نشاتی، پر ده لاله و نه رگسه بوو خووش عه ترو عه بیرت، پیچیاگه ده ولات ته ور ماته م، تووز خه م، گرمه ی گری، خرمه ی خوسه ته ره قه زاسه، ته ره به لاسه، کول قه زا گه ردانتیم ئیمه ته ولاده ی تمیدیم ته هل لیل روژنای

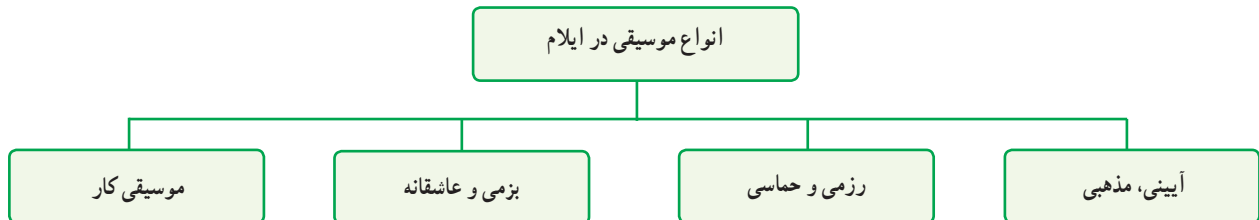
ترانه های زیادی در زندگی مردم استان ایلام وجود دارد از جمله ته نار ژه باخان، هه له، لاوه لاوه و...
«ته نار ژه باخان»

تاو ژه سه رزاخان به لی گول ده سه ده سه به لی من محتاج وه گول به لی سه ره کلوانی به لی له یل باوانی به لی گول دانه دانه به لی دیری نیشانه به لی وهخت باریانه به لی نه ووه هاریانه به لی	ته نار ژه باخان به لی ته نار هه یه سه به لی تو گول م بلیل به لی وه نه وشه ی خووش بوو به لی میوه ی گول وه دهم به لی وینه ی گول باخی به لی ده نام گوله یل به لی کووچ کورده مال به لی وهخت مینگه ی نوو به لی

موسیقی محلی

موسیقی ایلام ریشه در اسطوره‌ها و افسانه‌ها و آیین‌های مردمان این دیار دارد و از گذشته جزئی از زندگی آنان بوده است و از آن در مراسم شادی و سوگ استفاده شده است.

به دلیل شرایط اجتماعی و محدودیت‌های عرفی هنر موسیقی در ایلام کم رنگ بوده است، ولی امروزه موسیقی در سه محور سنتی، محلی و پاپ در میان جوانان گسترش یافته است و هنرمندان ایلامی در انجمن موسیقی استان فعالیت می‌کنند.
هوره: اصیل‌ترین موسیقی کردی است که برگرفته از واژه اهورا است؛ با ضرب‌آهنگی سنگین و کشدار، نغمه‌ای حزین که درون مایهٔ وصال، فراق، توصیف و سوگ دارد و به تنهایی و بدون ساز اجرا می‌شود. دارای مقام‌های مختلف از جمله: کزه، خربوی چر، دودنگی، هجرانی، لکی چر و... است.

فعالیت

- ۱- به نظر شما موسیقی تا چه اندازه با زندگی مردم ایلام عجین است؟
- ۲- مهم‌ترین آلات موسیقی ایلام را نام ببرید.
- ۳- پرکارترین ساز ایلامی که هم در سوگ (چه مه ر) و هم در سور (عروسی) به کار می‌رود، نام ببرید.

مراسم ازدواج و تشکیل خانواده در ایلام

مراسم ازدواج در استان شامل مراحل زیر است.

- ۱- په سه نیه (پسندکردن) ۲- خوازمه‌نی (خواستگاری) ۳- ده زورانی (نامزدی) ۴- سور (عروسی)
- خانوادهٔ ایلامی در گذشته به شکل گسترده و به صورت پدرسالاری بود و پدر بزرگ و مادر بزرگ و فرزندان و نوادگان با هم می‌زیستند. فرزندان پس از ازدواج در همان خانوادهٔ پدری زندگی می‌کردند و روابط خانوادگی گسترده و خویشاوندی پایدار بود. اما امروزه با شهرنشینی و صنعتی شدن جوامع، الگوی خانوادهٔ هسته‌ای در ایلام رواج یافته و فرزندان با ازدواج، یک خانوادهٔ جدید تشکیل می‌دهند. با این حال، در استان ایلام احترام به خانواده جایگاه ویژه‌ای دارد.
- به نظر شما حفظ آیین‌های سنتی ازدواج چه نقشی در پایداری زندگی زناشویی و خانواده دارد؟

شکل ۲-۳- مراسم عروسی سنتی

همیاری و تعاون

مردم ایلام همواره دارای شیوه های متنوع همیاری و تعاون یا به عبارت سنتی آن (هام نگره) بوده اند. در میان خویشاوندان کارها به صورت گروهی انجام می گرفته است. برای نمونه در امور مربوط به کشاورزی و سایر امورات زندگی تحت عنوان واژه محلی

گه ل کومه ک) همه خويشاوندان در انجام کارها همیاری می کردند. البته در حال حاضر همان همگرایی ها و همکاری ها با عناوین امروزی باز تولید شده اند.

شکل ۳-۳- شیوه های همیاری در استان

جشن های محلی

در استان ایلام جشن هایی مانند: نوروز، عروسی، اعیاد مذهبی، و ... بر اساس آیین های باستانی، قومی و مذهبی برگزار می شوند. این جشن ها و اعیاد در بین مردم ایلام زمینه همبستگی و همیاری اجتماعی را فراهم کرده است.

فعالیت

در کدام یک از جشن ها شرکت داشته اید؟ گزارشی از آن تهیه کنید و در کلاس ارائه دهید.

پیشتر یک الیم

جشن نوروز: مردم ایلام مانند سایر اقوام ایران در پایان سال به پیشواز سال نو می روند و جشن عید را با دید و بازدید اقوام آغاز می کنند و به آرامگاه وفات یافتگان می روند، تا روز آخر عید به دامن طبیعت می روند و با انجام سیزده به در، سال جدید را با شادی هر چه تمام تر آغاز می کنند.

عزاداری در ایلام

عزاداری و سوگواری ریشه در فرهنگ ایلام دارد و آشنایان و اقوام با مشارکت در برگزاری مراسم سوگواری به خانواده مصیبت دیده کمک می کنند تا ضمن عزاداری برای عزیز از دست رفته، بتواند تعادل حیاتی خود را برای ادامه زندگی باز یابد و دچار مشکلات روانی و معنوی نشود. در ایلام عزاداری هایی نظیر پُرسه (فاتحه)، چه مه ر، عزاداری ماه محرم و ... وجود دارد.

پیشتر پدالیم

چه مه ر : مراسم آیینی و نمایش اسطوره‌ای مرگ و تقسیم بارگران عزای عزیزان از دست رفته کردها است. هرگاه شخصیتی بزرگ از دنیا می‌رود، برای تحمل درد فراق، مراسم چمر برگزار می‌شود. بدین ترتیب که ابتدا میدان چمر را آماده کرده، و در میانه میدان (کوته ل گا) ایجاد می‌کنند. سپس مردم و مدعوین به شکل دایره صف بسته و نوازندگان با صدای ساز و دهل نوای چه مه ری را شروع می‌کنند. شاعران بدیبه گو (بویش یا دلو) در وصف متوفی ابیاتی را می‌سرایند و خوانندگان (ره و که ره یل) بر اساس مقام‌های مخصوص چمری با شاعر هم خوانی می‌کنند و هم زمان در جلوی صفوف زن و مرد بر مدار دایره می‌چرخند.

شکل ۳-۴- مراسم سنتی چه مه ر

فعالیت

به نظر شما مراسم عزاداری و گریه چه تأثیری در روحیه صاحب عزا خواهد داشت؟

پیشتر پدالیم

موور : در پُرسه زنان مور آور با صدای سوزناک در وصف اموات خویش ابیاتی را با گریه می‌خوانند و گروهی با آن هم خوانی می‌کنند و بقیه زنان با صدای گریه آنها را همراهی می‌کنند.

بازی و ورزش محلی ایلام

تنوع زیاد بازی‌های محلی در استان ایلام نشان‌دهنده تحرک و جنب و جوش مردم است که در ارتباط متقابل با محیط زیست خود اجرا می‌شود و کارکردهای به‌خصوصی چون حماسی، نمایشی، کار و سرگرمی دارد. نظیر: هه ره زان (تاب بازی)، قاچان، پلان، پرقویچ، هفت سنگ، چو چزان، قُلان، زوران، کلاو روانی، هشاره‌شاره کی، زِر مشتکی، زور مشتکی، تناف کیشان (طناب کشی)، تیراندازی، اسب سواری و کوهنوردی.

فعالیت

در محل زندگی شما کدام نوع بازی در میان مردم رایج است؟ یکی را انتخاب و جدول زیر را تکمیل کنید.

	نوع بازی
	تعداد بازی کن
	وسایل بازی
	هدف بازی
	شرح بازی

شکل ۵-۳- بازی‌های محلی در استان

پوشاک محلی ایلام

بارزترین نماد فرهنگی هر ناحیه جغرافیایی لباس محلی است که تابع شرایط جغرافیایی و شیوه زندگی ساکنان آن منطقه است. استان ایلام با تنوع آب و هوایی و تابستان نسبتاً گرم و زمستان‌های سرد سبب شده است تا مردم برای محافظت خود از پوشاک سازگار با این محیط استفاده نمایند.

پوشاک مردان و زنان ایلام از تنوع، طرح و رنگ زیادی برخوردار است و شامل سرپوش و تن پوش و بالاپوش و پاپوش است. این لباس‌ها از نظر طراحی و کاربرد با توجه به فصل، نوع کار و مراسم با یکدیگر تفاوت دارند. برخی از اقلام این پوشاک شامل گولوه نی، سه روه ن، هه به ر، مه فنا، قه تره (چادر)، که مه رچین (پالتو)، که رواس، شوال، کلاش و گیوه، ته رق چین، کلاو و فه ره نجی و ستره و شال است که بیشتر از مواد محلی پشم و مو تهیه می‌شوند.

شکل ۳-۶- انواع لباس‌های محلی استان

فعالیت

- ۱- به نظر شما پوشاک محلی از چه قابلیت‌ها و مزایایی برخوردار است؟
- ۲- چرا امروزه پوشاک محلی در استان ایلام کمتر مورد استفاده قرار می‌گیرد؟ از طریق مصاحبه با افراد در محل زندگی خود گزارشی در این باره تهیه کنید.

صنایع دستی

تنوع طبیعی، فرهنگی و وفور مواد اولیه محلی گیاهی، دامی و... زمینه برای تنوع تولیدات هنری و صنایع دستی چون قالی، گلیم، جاجیم و نمدمالی، چیت بافی، پوشاک محلی و وسایل منزل را فراهم کرده است.

گلیم نقش برجسته با زمینه ساده و نقوش آن با گره کامل قالی از شاخص‌ترین صنایع دستی استان ایلام است که از مواد اولیه محلی تهیه می‌شود.

شکل ۳-۷- برخی صنایع دستی استان

شکل ۳-۸

خوراکی و غذاهای محلی ایلام

در استان ایلام خوراکی های مفیدی چون روغن دان و عسل طبیعی، شیرینی هایی چون برساق، کله کنجی، شله کینه، شاتیه (حلوای به گل) و انواع نان ساجی و تنوری و غذاهایی چون قه له ماسوآ، شوروا، ترخینه، مه که ش، کباب، قه لاو، هه لیسه، قایه رمه و غذاهای گیاهی همچون ته رگ، که نگر، پیچک، بوره ولی، تولیه و... تهیه می شود که از مواد دامی و گیاهان محلی به دست می آیند.

شکل ۹-۳- برخی خوراکی های محلی استان

تقویم محلی در استان

گاه شمار کردی ایلام و فصول سال بدین ترتیب است : فصل اول وه هار (بهار) از روز اول بهمن شروع می شود و تا پنجم اردیبهشت ادامه دارد، فصل دوم پایز (تابستان)، فصل سوم سرده وا (پاییز) و فصل پایان سال زمسان (زمستان) است.

پیشتر یک‌الیم

- مناسبت‌های زیر در طول سال بخشی از فرهنگ محلی مردم ایلام است.
- * شب یلدا در شب اول دی ماه و آغاز چله بزرگ است که اقوام در این شب در یکی از خانه‌ها دور هم جمع می‌شوند (شوشینی) و بدون تجمعات از احوال همدیگر با خبر می‌شوند و بزرگ‌ترها با تعریف افسانه‌ها، مثل‌ها، قصه‌های کردی مجلس را گرم می‌کنند و تنقلاتی را صاحب‌خانه قبلاً تهیه کرده با چای صرف می‌کنند.
 - * (اول وهار) در شب اول بهار گروهی از جوانان و نوجوانان دسته جمعی به در منازل می‌روند و با در زدن این سرود «تمشه و ته وهل وهه هاره خه یرده ی هوونه بواره» با آواز می‌خوانند و از طرف صاحب‌خانه پول یا مقداری خوراکی به صورت هدیه به آنها داده می‌شود.
 - * شب اول بهار (په پگه گه) مراسمی است که افراد فامیل و همسایه‌ها اجرا می‌کنند و در آن مقداری آرد را خمیر می‌کنند، یک مهره آبی در آن می‌گذارند، زیر خاکستر داغ پخت می‌کنند و بین اهالی تقسیم می‌کنند. سهمی که مهره در آن است، برای صاحب سهم مایه برکت است.
 - * چهارشنبه آخر اسفند ماه نیز مراسم چهارشنبه سوری با روشن کردن آتش برگزار می‌شود و جوانان و نوجوانان از روی آتش می‌پرند...
 - * پنجه در فرهنگ محلی ایلام، پنج روز پس از پایان سال تحویل است که مردم آن‌را جزء سال نمی‌دانند و برای آن آداب و رسوم خاصی دارند. آیا می‌توانید درباره آن تحقیق و در کلاس ارائه کنید؟

اعتقادات دینی و باورهای محلی

مردم استان ایلام مسلمان و شیعه دوازده امامی‌اند. باور و اعتقادات سنتی مردم استان برگرفته از مذهب، طبیعت و ... است.

پیشتر یک‌الیم

- باورهای زیر نمونه‌های رایج بین مردم در استان است.
- اگر کف دست راست کسی بخارد، نشانه این است که به وی رزق و روزی برسد.
 - اگر در هنگام درست کردن خمیر کمی از خمیر بیرون پرت شود، نشانه رسیدن مهمان است.
 - * شه و شه مه کی (فال شب شنبه) برای آگاهی از خوب یا بد بودن نتیجه یک کار یا معامله‌ای که در پیش است یک نفر در شب شنبه مخفیانه کنار پنجره همسایه می‌رود تا اولین حرف یا جمله‌ای که به زبان آن خانواده جاری می‌شود را بشنود. اگر آن جمله نیک بود، نتیجه کار نیک خواهد بود اگر حرف بدی گفتند بر عکس.

ویژگی‌های فرهنگی استان

❖ **فالی چل سروه** : از فال‌های شیرین شب‌های بلند زمستان است. ابتدا یک نفر تسبیحی در دست می‌گیرد و چهل مهره از آن را مشخص می‌کند و سپس دست خود را همراه تسبیح در داخل کیسه‌ای گذاشته و یک مهره به نام الله و دیگری به نام مبارک محمد (ص) و سومی به نام علی (ع) کم می‌کند و بعد از آن به ترتیب هر نفر یک شعر می‌خواند و او یک مهره را از بقیه مهره‌های تسبیح کنار می‌گذارد و بدین ترتیب محتوای آخرین شعر که برابر آخرین مهره است، سرنوشت فال را مشخص می‌کند. گفتنی است که این رسم خاص جنوب استان است.